

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/35/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6112204741
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Trubanová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6112204741.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi A. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom hlásený pobyt bezdomovca D. D., štátnemu občanovi SR, za účasti vedľajších účastníkov 1/ Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, 2/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, IČO: 42 247 268, zast. JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom Stará Baštova 2, 040 01 Košice, o zaplatenie 2.497,26 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9Ro/52/2012-59 zo dňa 27. 08. 2012, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 261,29 EUR na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, p o t v r d z u j e.

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania vo výške 69,90 EUR, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Igor Šafranko, advokát, na jeho účet č. ú.: XXXXX-XXX/XXXX, VS: XXXXXXX, v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým uznesením z 27.08.2012 zrušil platobný rozkaz Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9Ro/52/2012-23 z 02.03.2012 a konanie v celom rozsahu podľa ustanovenia § 174 ods. 5 Občianskeho súdneho poriadku č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) zastavil, nakoľko navrhovateľ po vydaní platobného rozkazu a v lehote v zmysle § 172 ods. 1 O.s.p. zobral návrh v celom rozsahu späť. Súd navrhovateľovi vrátil prostredníctvom príslušného daňového úradu časť zaplateného súdneho poplatku za návrh v sume 142,87 EUR krátený o 6,63 EUR podľa § 11 ods. 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť, aby v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia nahradil vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu 1/ trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 261,29 Eur na účet uvedený v rozhodnutí dôvodiac správaním navrhovateľa, ktorý v späťvzati návrhu neuviedol žiadny dôvod, pre ktorý takýto procesný úkon vykonal, a preto mal súd za to, že navrhovateľ procesne zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, a teda je povinný znášať trovy odporcu, ako aj vedľajších účastníkov na strane odporcu, pričom odporcovi žiadne trovy nevznikli a vedľajší účastníka 2/ návrh na náhradu trov konania v zmysle § 151 ods. 1 O.s.p. nepodal, preto súd o jeho trovách nerozhodoval.

Proti výroku uznesenia, ktorým prvostupňový súd zaviazal navrhovateľa na úhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi, podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhovateľ poukázal na cieľ združenia na ochranu občana spotrebiteľa v zmysle § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. a § 93 ods. 2 O.s.p. a má za to, že vedľajší účastník združenia na ochranu občana spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Odvolateľ má podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR vedomosť o tom, že združenie má v radoch členov, ktorí majú právnické vzdelanie. Združenia na ochranu občana spotrebiteľa podľa § 25 zák. č. 250/2007 Z.z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva, ktoré závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave sp. zn. 5Co/26/2012. Poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z.z.. Navrhovateľ má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania, z čoho je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu (viď. aj právny názor Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 6Co/141/2012). Podľa navrhovateľa, uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie, paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu ne bola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia (obdobný právny názor aj Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/91/2012). Navrhovateľ zastáva názor, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p.. Združenie v predmetnom konaní nevystupuje ako splnomocnený zástupca odporcov, títo o vstupe združenia do konania pravdepodobne nemali ani žiadnu vedomosť (Krajský súd v Prešove sp. zn. 13Co/35/2012). Podľa navrhovateľa súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa článku 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania (obdobný právny názor Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II US 78/03, tiež Krajský súd v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012). Navrhovateľ na argumentáciu vedľajšieho účastníka § 137 O.s.p. uvádza, že združenie odporcu nezastupuje, preto nemožno argumentovať vyššie uvedeným ustanovením, ktoré priznáva náhradu hotových výdavkov právnickej osoby oprávnenej zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, ide najmä o Centrum právnej pomoci (Krajský súd v Prešove sp. zn. 13Co/40/2012). Ustanovenia Charty základných práv EÚ a rozhodnutia Súdneho dvora EÚ sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa a nepoukazujú na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Považuje právne zastúpenie vedľajšieho účastníka za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhuje odvolaciemu súdu, aby napadnutý výrok o trovách konania zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov neprizná. Uplatnil si trovy konania v odvolacom konaní vo výške 22,10 € s DPH, ktoré špecifikoval.

K odvolaniu navrhovateľa zaslal obsiahle vyjadrenie vedľajší účastník 1/ na strane odporcu (č.l. 76 - 92). Poukázal na § 93 ods. 4 O.s.p. a má za to, že právo na zástupcu má z rovnakých dôvodov ako navrhovateľ. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc odvodzuje z článku 47 ods. 2 Ústavy. Ma za to, že vedľajší účastník má právo na náhradu trov konania. Konanie bolo zastavené potom, čo zbral navrhovateľ návrh v celom rozsahu späť v dôsledku aktivity vedľajšieho účastníka. Účasť vedľajšieho účastníka pre spotrebiteľa je efektívna v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. U dodávateľa ide o nekalé právne praktiky a neprijateľné zmluvné podmienky, keď je úloha združenia nezastupiteľná, lebo aj keď súd skúma tieto skutočnosti ex off, nemôže napr. poučiť spotrebiteľa o premičaní. Prax potvrdzuje, že sociálne aj vedomostne slabý spotrebiteľ rezignuje a prijme akékoľvek rozhodnutie, nevie sa sám brániť a na advokáta nemá. Ak vedľajší účastník má právo na zastupovanie advokátom, potom je nepochybné, aby súdy priznávali náhradu trov konania, kde vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania vznikla. Poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ sp. zn. C-279/09 a § 137 O.s.p.. Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že samotné združenie v radoch členov s právnickým vzdelaním, upresňuje, že majú len jednu takúto členku, ktorá žiadnu právnu prax nevykonáva. Táto námietka je však irelevantná, pretože pokiaľ by sa mali v praxi presadiť názory navrhovateľa upierajúce vedľajšiemu účastníkovi právo na zástupcu vzhľadom na predmet činnosti, tak potom by bolo problematické aj zastupovanie advokátom aj sudcov, prokurátorov, advokátov atď. čo by

bolo v rozpore s platným právom. K argumentácii navrhovateľa, že združenie má podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva poukazuje na reálnu skúsenosť, keď po opakovaných žiadostiach v priebehu posledných dvoch rokov Ministerstvo hospodárstva schválilo združeniu finančnú podporu vo výške 4000,- €, ale poukázaná bola podpora len vo výške 1000,- €, čo nepokrýva ani len poštové výdavky. Dôvod na vstup do konania bol, jeho výsledkom je späťvzatie návrhu navrhovateľom. K §150 O.s.p. poukazuje na zákonné podmienky, ktoré v danom prípade nie sú splnené. Opodstatnenie združenia vstupovať do konania v procesnej pozícii vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 2 O.s.p. je zákonným oprávnením a je vecou združenia, či bude spotrebiteľ v súdnych konaniach zastupovať na základe plnomocenstva alebo bude vstupovať ako vedľajší účastník na ich podporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ § 137 O.s.p. vytrháva z kontextu a prehliada, že citované ustanovenie sa týka účastníkov, aj ich zástupcov. Poukazuje na § 93 ods. 4 O.s.p. a uznesenie NS SR sp. zn. 2Obdo/27/2012 z 27. 08. 2012. Poukazuje tiež na početnú judikatúru krajských súdov, z ktorých cituje niektoré závery. Navrhuje napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdiť a priznať náhradu odvolacích trov z hodnoty 2497,26 € vo výške 69,90 € na účet právneho zástupcu. Tieto trovy aj špecifikuje. V prílohe vyjadrenia priložil uznesenia sp. zn. NS SR 2Obdo/ 27/2012.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti, t. j. vo výroku o povinnosti navrhovateľa nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy konania podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil. Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu o zrušení platobného rozkazu Okresného súdu Banská Bystrica, č. k. 9Ro/52/2012-23 z 02.03.2012 a zastavení konania, o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku navrhovateľovi a nepriznaní náhrady trov konania odporcovi zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2 O. s. p.).

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778 (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Z ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p. vyplýva, že ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 O.s.p. je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 O.s.p. špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Z ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p. vyplýva, že: „V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.“

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver, a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia, pričom vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p.. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou, a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi v celom rozsahu späť bez uvedenia dôvodu, pričom z obsahu spisu je nesporné, že tak urobil potom ako do konania na strane odporcu vstúpil vedľajší účastník 1/, ktorý po obdržaní návrhu s platobným rozkazom, podal odpor a vzniesol námietku premlčania, možno konštatovať len jediný záver, a to, že predmetný návrh navrhovateľa bol podaný (objektívne) nedôvodne a že k jeho späťvzatiu došlo v dôsledku jeho procesného zavinenia. Preto mu podľa prvej vety § 146 ods. 2 O. s. p. vznikla povinnosť uhradiť odporcovi a (z vyššie uvedených dôvodov) i vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy konania, ktorých súčasťou sú i trovy právneho zastúpenia.

Na základe uvedeného je tak zjavné, že okresný súd rozhodol vecne správne, keď zaviazal navrhovateľa k povinnosti zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia. Samotnému odporcovi žiadne konkrétne trovy prvostupňového konania nevznikli a nárok na náhradu trov konania si ani neuplatnil, preto nebol dôvod, aby mu okresný súd priznal trovy konania.

Navrhovateľ namietal, že trovy konania vedľajšieho účastníka I/ nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Správnosť výpočtu a výšku trov však navrhovateľ nespochybnil.

Účelnosť trov právneho zastúpenia potrebných na uplatňovanie alebo bránenie práva v súdnom konaní je potrebné posudzovať z hľadiska, či boli tieto trovy vynaložené na úkony, ktoré mali reálny vplyv na výsledok súdneho konania, prihliada sa na obsah uvedených úkonov (z hľadiska ich skutkovej a právnej náročnosti), ako aj na skutočnosť, či právnym zastúpením a následným uplatňovaním jeho trov vzhľadom k osobitostiam niektorých sporov a účastníkov konania celkom zjavne nedochádza k zneužívaniu práva na zastúpenie advokátom.

V danom prípade tak ako už bolo vyššie uvedené, aj keď to navrhovateľ v späťvzatí svojho návrhu doručeného na súd dňa 23.07.2012 výslovne neuviedol, návrh vzal späť potom ako do konania na strane odporcu vstúpil vedľajší účastník 1/ dňa 20.04.2012 (č.l. 27) a vedľajší účastník 2/ dňa 07.05.2012 (č. l. 30), keď vedľajší účastník 1/ po obdržaní návrhu s platobným rozkazom, podal odpor a vzniesol námietku premlčania podaním zo dňa 20.07.2012. Pokiaľ si vedľajší účastník 1/ na strane odporcu uplatnil právo na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (príprava a prevzatie zastúpenia a písomné podanie na súd vo veci samej - odpor), o uskutočnení ktorých svedčí podpis plnomocenstva zo dňa 16.04.2012 a písomné podanie na súd vo veci samej - odpor vedľajšieho účastníka I/ zo dňa 20.07.2012, možno tieto úkony považovať za účelné z hľadiska toho, že ich vynaložením vedľajší účastník sledoval a priamo realizoval ochranu práv odporcu proti uplatňovanému nároku navrhovateľa. Úkon príprava a prevzatie právneho zastúpenia možno pritom považovať za nevyhnutný z hľadiska toho, aby sa právny zástupca vedľajšieho účastníka I/ oboznámil s uplatňovaným nárokom v návrhu na začatie konania (jeho charakterom a právnym či skutkovým odôvodnením) a jeho prílohami (v prejednávanej prípadnej najmä so zmluvou o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, jej dodatkom č. I, osobitným obchodnými podmienkami I. I., a.s., oznámením o postúpení pohľadávok a zmluvou o postúpení pohľadávok, na základe čoho navrhovateľ uplatňuje zaplatenie finančnej sumy v tomto konaní, pokusom o zmier). Podľa názoru odvolacieho súdu aj druhý uplatňovaný úkon - písomné podanie na súd vo veci samej - odpor zo dňa 20.07.2012, je úkon vedľajšieho účastníka I/ účelne vynaložený, korešponduje s obsahom súdneho spisu, aj keď nepochybne ide o spôsob obrany vedľajšieho účastníka I/ na strane odporcu (v postavení spotrebiteľa) determinovaný práve podaniami navrhovateľa ako formulárových žalôb na základe spotrebiteľských zmlúv s premlčanými nárokmi. Pokiaľ teda navrhovateľ opakovane vyvoláva spory na obdobnom skutkovom a právnom základe, nie je možné vytýkať právnemu zástupcovi vedľajšieho účastníka I/, keď v záujme efektívnej ochrany spotrebiteľa využije obdobné prostriedky ochrany, navyše ak uvedené prostriedky sa ukázali byť účinnými v iných obdobných konaniach. Uvedené konštatovanie je zdôraznené skutočnosťou, že v niektorých prípadoch je obrana už použitá v inom konaní, kde vedľajší účastník vystupoval, jedinou účinnou, a teda ak má vedľajší účastník záujem reálne ochranu spotrebiteľa dosiahnuť, nevyhnutne musí siahnuť k obrane, ktorú už v minulosti použil. Čo sa týka skutkovej a právnej náročnosti podania vedľajšieho účastníka I/, ktorým okrem iného vzniesol námietku premlčania, je potrebné uviesť, že vedľajší účastník I/ na strane odporcu v prvom rade právne posúdil zmluvu o vydaní a používaní bankovej platobnej karty, jej dodatku č. I, osobitné obchodné podmienky I. I., a.s., zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe čoho navrhovateľ uplatňuje zaplatenie finančnej sumy v tomto konaní, uvedené listiny vyhodnotil z hľadiska, či sa jedná alebo nejedná o spotrebiteľský vzťah, vo väzbe na čo poukázal na príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka vrátane posúdenia premlčania v režime Občianskeho zákonníka a vznesenia námietky premlčania. Z uvedeného je zjavné, že podanie vedľajšieho účastníka obsahuje posúdenie konkrétne zisteného skutkového stavu a jeho právne posúdenie, čo zároveň robí jeho podanie dostatočne individualizovaným. Skutočnosť, že účastník konania (prípadne vedľajší účastník) vystupuje v určitých typoch sporov opakovane (hromadne), teda nie je sama o sebe dôvodom, pre ktorý by neboli jeho trovy, v takýchto konaniach vynaložené, účelné.

Odvolacia námietka navrhovateľa o nadbytočnosti, neúčelnosti a účelovosti trov konania vedľajšieho účastníka I/ je neopodstatnená, odvolací súd môže len konštatovať, že okresný súd tak priznal dôvodne vedľajšiemu účastníkovi I/ na strane odporcu právo na náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, nepochybil ani vo výške trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka I/ (261,29 EUR), keď vychádzal z tarifnej odmeny podľa § 10 ods. 1 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb

v platnom znení (ďalej aj „vyhláška“) určenej tarifnou hodnotou veci, t. j. zo sumou 2.497,26 EUR, za 2 úkony á 101,24 EUR (§ 14 ods. 1 písm. a/ a b/ vyhlášky) + 2 x režijný paušál v sume á 7,63 EUR (§ 16 ods. 3 vyhlášky) + 20% DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky), napokon ktorú výšku navrhovateľ ani nespochybnil.

Zhrnúc uvedené odvolací súd uvádza, že niet dôvodu, aby vedľajšiemu účastníkovi I/ na strane odporcu nebola náhrada trov konania priznaná podľa ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. tak ako to navrhoval navrhovateľ v odvolaní, avšak neuviedol žiadne konkrétne dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by boli relevantným dôvodom na to, aby úspešnému vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhrada trov konania nebola výnimočne priznaná.

K ďalším odvolacím dôvodom odvolací súd uvádza, že sa nestotožňuje s názorom navrhovateľa, že vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu spotrebiteľa - je profesnou organizáciou, ktorá musí byť sama o sebe schopná poskytnúť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľom. V prvom rade je totiž potrebné uviesť, že vedľajší účastník (občianske združenie) je združenie založené podľa zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov, ktorý zákon v § 1 ods. 3 písm. b/ negatívne vymedzuje svoju pôsobnosť tak, že sa nevzťahuje na zárobkovú činnosť alebo na zabezpečenie riadneho výkonu určitých povolaní, a ďalej v § 8 ods. 1 uvádza, že Ministerstvo vnútra SR registráciu občianskeho združenia na tento účel odmietne. Pokiaľ teda pojem profesná organizácia možno vymedziť ako organizačnú jednotku, založenú príslušníkmi určitej profesie (povolania, či stavu) na výkon alebo pre výkon určitého povolania (profesie), občianske združenie uvedené atribúty spĺňať nemôže. Podľa článku 29 Ústavy SR sa právo združovať sa zaručuje každému a výkon tohto práva je možné obmedziť len v prípadoch ustanovených zákonom, ak je to v demokratickej spoločnosti nevyhnutné pre bezpečnosť štátu, na ochranu verejného poriadku, predchádzanie trestným činom alebo na ochranu práv a slobôd iných. Preto sa v občianskych združeniach (v výnimkou platiacou pre odborové organizácie podľa § 2 ods. 4 zákona č. 83/1990 Zb. o združovaní občanov) môžu združovať akékoľvek subjekty práva, a to bez ohľadu na skutočnosť, či sú odborne spôsobilé vykonávať všetky činnosti, ktoré to ktoré občianske združenie vykonáva. Preto napríklad občianske združenie, ktorého účelom je ochrana práv spotrebiteľa, môže byť tvorené napríklad výlučne len laikmi z oblasti práva a svoju činnosť v rámci súdnych konaní musí nutne realizovať (ak chce ochranu spotrebiteľa v súdnom konaní efektívne zabezpečiť) prostredníctvom tretích splnomocnených osôb, napríklad prostredníctvom advokáta. A rovnako môže byť takéto združenie tvorené odborníkmi z oblastí ochrany spotrebiteľa pôsobiacimi napríklad v oblasti potravinárstva, skúšobníctva kvality výrobkov a pod., ktorá skutočnosť by rovnako neznamenal, že uvedené osoby dokážu spotrebiteľovi poskytnúť kvalifikovanú pomoc aj v súdnom konaní bez pomoci právne kvalifikovanej osoby. Zo samotnej skutočnosti, že vedľajší účastník je založený za účelom ochrany spotrebiteľa, teda nemožno ešte vyvodit', že vedľajší účastník je sám o sebe spôsobilý poskytnúť kvalifikovanú pomoc spotrebiteľovi v rámci súdneho konania. Uvedené platí tým skôr, že v konaní nebolo preukázané, že by členmi vedľajšieho účastníka boli osoby, ktoré majú právnické vzdelanie.

Tiež pokiaľ navrhovateľ vo svojom odvolaní citoval nález Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 78/03, odvolací súd uvádza, že daný prípad je potrebné odlišovať od skutkového aj právneho stavu podľa citovaného nálezu, v ktorom Ústavný súd SR neposudzoval, či všeobecný súd správne vyhodnotil účelnosť trov úspešného účastníka konania, ale posudzoval výlučne otázku, či nepriznaním náhrady trov právneho zastúpenia účastníkovi, ktorý disponuje vlastným právnym oddelením t. j. viacerými pracovníkmi s právnickým vzdelaním, všeobecný súd neporuší základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konania, teda otázku, či všeobecný súd môže úspešnému účastníkovi náhradu trov konania z dôvodov uvedených v zákone nepriznať, a ak tak učiní, či neodníme takémuto účastníkovi práva garantované v čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Odvolací súd nijakým spôsobom nespochybňuje, že pokiaľ Občiansky súdny poriadok účastníkom priznáva právo na náhradu nie akýchkoľvek, ale len účelne vynaložených trov konania, a konajúci súd dospeje k záveru, že trovy, ktoré si úspešný účastník konania v tomto konaní uplatnil, nie sú účelné, je plne na mieste takémuto účastníkovi náhradu trov konania nepriznať. Nie je možné totiž opomenúť, že úlohou náhrady trov konania nie je sankcionovať neúspešného účastníka konania, ale úspešnému účastníkovi nahradiť náklady, ktoré na konanie musel nevyhnutne vynaložiť. Navyše napr. Ústavný súd ČR už v uznesení sp. zn. III. ÚS 2284/12 konštatoval, že právo na právnu pomoc a náhrada nákladov konania s právnym zastúpením v konaní sú dve

rôzne veci; obe spolu síce úzko súvisiace, nie však nevyhnutne neoddeliteľné. Právo na náhradu trov konania vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sa odvíja od iných predpokladov než samotná možnosť nechať sa v konaní zastupovať. To je nakoniec zrejmé i z toho, že existujú súdne konania, v ktorých sa podľa zákona účastníkom konania právo na náhradu trov konania nikdy nepriznáva, keď zákon stanovuje, že účastníci nemajú na náhradu trov takéhoto konania právo (pozri napr. § 144 O. s. p.). Nemožno pritom tvrdiť, že by takéto ustanovenia zákona boli v rozpore s právom na právnu pomoc, pretože žiadnemu z účastníkov právo nechať sa v konaní zastupovať neupierajú. Rovnako ako nie je porušením práva na právnu pomoc, ak neprizná súd náhradu nákladov spojených so zastúpením advokátom účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech, nie je jeho porušením ani to, ak súd tieto náklady úspešnému účastníkovi neprizná z dôvodu, ak dospeje k záveru, že sú naplnené zákonné kritéria, za ktorých súd náhradu nákladov priznať nemôže, napr. práve preto, že ide o náklady, ktoré neboli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva. V prípade, že by však na nepriznanie náhrady trov úspešnému účastníkovi konania neexistovali zákonné dôvody, a napriek uvedenému by súd takémuto účastníkovi náhradu trov konania nepriznal, svojim postupom by zasiahol do práva takéhoto účastníka na spravodlivé súdne konanie.

Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým navrhovateľovi uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy právneho zastúpenia vo výške 261,29 EUR na účet jeho právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia, ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p.. Odporca a vedľajší účastník I/ na strane odporcu boli v odvolacom konaní úspešní, a preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Odporca si trovy odvolacieho konania neuplatnil a ani mu žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, preto odvolací súd o náhrade trov odvolacieho konania odporcu nerozhodoval. Vedľajší účastník I/ na strane odporcu si právo na náhradu trov odvolacieho konania uplatnil riadne a včas v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa. Na základe tejto skutočnosti odvolací súd zaviazal navrhovateľa, ktorý bol v odvolacom konaní neúspešný, k povinnosti uhradiť vedľajšiemu účastníkovi I/ na strane odporcu trovy odvolacieho konania v celkovej sume 69,90 EUR k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Igor Šafranko. Uvedené trovy konania predstavujú trovy jeho právneho zastúpenia pozostávajú z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, a to za podanie písomného vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa v sume 50,26 EUR (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu 2.497,26 EUR podľa § 10 ods. 1, s použitím § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky, z režijnej paušálnej náhrady výdavkov za uvedený úkon právnej služby v sume 7,63 EUR (§ 16 ods. 3 vyhlášky) + 20% DPH (podľa § 18 ods. 3 vyhlášky), keďže právny zástupca vedľajšieho účastníka I/ na strane odporcu je platiteľom DPH, teda o sumu 11,65 EUR.

Podľa § 149 ods. 1 O. s. p. je navrhovateľ povinný zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že skutočnosť, že iné odvolacie súdy rozhodli v obdobnej veci inak, nie je pre toto rozhodnutie relevantná, pretože tunajší odvolací súd nie je takýmto rozhodnutím (t.j. rozhodnutím iného odvolacieho súdu) viazaný.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.